

Я учень каменю. Я сам про це
довідався лише тепер. Скульптура —
не гра уяви, а тяжкий процес
проникнення в матеріал. Фактура

гранітних брил, сувора і похмура,
штрихи різцям диктує, а не досвід —
чужий і власний, як здавалось досі,
не вишкіл мозку й м'язів, не культура.

Я — за уяву, вміння та освіту,
і все ж мізерний, певен, їх процент
в таланті. Суть матеріальна світу,

в матеріал закута, — от основа
мистецтва. Як звільнить її — про це
й повинна йти серед великих мова.

1974

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.